

VIII kadencja



# **KANCELARIA SEJMU**

## **Biuro Komisji Sejmowych**

### **PEŁNY ZAPIS PRZEBIEGU POSIEDZENIA**

#### **■ KOMISJI DO SPRAW PETYCJI**

**(NR 155)**

z dnia 24 października 2018 r.



---

## Pełny zapis przebiegu posiedzenia

### Komisji do Spraw Petycji (nr 155)

24 października 2018 r.

Komisja do Spraw Petycji, obradująca pod przewodnictwem posła **Sławomira Jana Piechoty (PO)**, przewodniczącego Komisji, zrealizowała następujący porządek dzienny:

- rozpatrzenie odpowiedzi ministra inwestycji i rozwoju na dezyderat nr 94 skierowany do prezesa Rady Ministrów w sprawie ochrony praw osób wyeksmitowanych – małoletnich;
- rozpatrzenie odpowiedzi ministra cyfryzacji na dezyderat nr 108 skierowany do prezesa Rady Ministrów w sprawie zmiany ustawy o dostępie do informacji publicznej;
- rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. z 2018 r. poz. 1945) w zakresie art. 61 ust. 1 pkt 4 oraz ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz.U. z 2017 r. poz. 1161) w zakresie art. 7 ust. 1a (BKSP-145-357/18);
- rozpatrzenie petycji wielokrotnej w sprawie wprowadzenia ustawowego mechanizmu corocznej waloryzacji kwoty na dofinansowanie kosztów pobytu osoby niepełnosprawnej w warsztatach terapii zajęciowej (BKSP-145-358/18);
- rozpatrzenie petycji w sprawie zasad zwrotu wywłaszczonych nieruchomości (BKSP-145-362/18);
- rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany art. 33 oraz art. 34 ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz.U. z 2017 r. poz. 1481 ze zm.) w zakresie dostosowania przepisów o niedoręczonych przesyłkach i przekazach do przepisów o rzeczach znalezionych (BKSP-145-388/18).

W posiedzeniu udział wzięli: **Małgorzata Kutyla** dyrektor Departamentu Gospodarki Nieruchomościami Ministerstwa Inwestycji i Rozwoju wraz ze współpracownikami, **Jacek Sagan** dyrektor Departamentu Leśnictwa Ministerstwa Środowiska wraz ze współpracownikami, **Maria Szwałko** dyrektor Departamentu Polityki Przestrzennej Ministerstwa Inwestycji i Rozwoju, **Eliza Chojnicka** zastępca dyrektora Departamentu Mieszkalnictwa Ministerstwa Inwestycji i Rozwoju wraz ze współpracownikami, **Łukasz Jasiński** zastępca dyrektora Departamentu Poczty Ministerstwa Infrastruktury wraz ze współpracownikami, **Wojciech Kobielski** naczelnik w Departamencie ds. Finansowych Biura Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych, **Elżbieta Kolano** starszy specjalista w Biurze Pełnomocnika Rządu ds. Osób Niepełnosprawnych, **Mateusz Pawłowicz** inspektor w Gabinetce Prezesa Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, **Piotr Szule** główny specjalista ds. legislacji w Departamencie Prawnym Dyrekcji Generalnej Lasów Państwowych oraz **Tomasz Kuszłejko** asystent przewodniczącego Komisji.

W posiedzeniu udział wzięli pracownicy Kancelarii Sejmu: **Kamil Micał i Małgorzata Nowak** – z sekretariatu Komisji w Biurze Komunikacji Społecznej.

**Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO):**

Szanowni państwo, rozpoczynamy posiedzenie Komisji do Spraw Petycji. W projekcie porządku tego posiedzenia mamy następujące punkty. Punkt pierwszy – rozpatrzenie odpowiedzi ministra inwestycji i rozwoju na dezyderat nr 94 skierowany do prezesa Rady Ministrów w sprawie ochrony praw osób wyeksmitowanych – małoletnich. Punkt drugi – rozpatrzenie odpowiedzi ministra cyfryzacji na dezyderat nr 108 skierowany do prezesa Rady Ministrów w sprawie zmiany ustawy o dostępie do informacji publicznej. Punkt trzeci – rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w zakresie art. 61 ust. 1 pkt 4 oraz ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych. Punkt czwarty – rozpatrzenie petycji wielokrotnej w sprawie wprowadzenia ustawowego mechanizmu corocznej waloryzacji kwoty na dofinansowanie kosztów pobytu osoby niepełnosprawnej w warsztatach terapii zajęciowej. Punkt piąty – rozpatrzenie petycji w sprawie zasad zwrotu wywłaszczonych nieruchomości. Punkt szósty – rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany art. 33 oraz art. 34 ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe w zakresie dostosowania przepisów o niedoreczonych przesyłkach i przekazach do przepisów o rzeczach znalezionych.

Czy do takiej propozycji porządku posiedzenia są uwagi? Nie słyszę. Zatem uznaję, iż porządek posiedzenia został przyjęty. Stwierdzam, iż posiadamy kworum wymagane regulaminem Sejmu do prawidłowego prowadzenia obrad.

Przystępujemy do realizacji przyjętego porządku. Bardzo proszę o przedstawienie odpowiedzi ministra inwestycji i rozwoju na dezyderat nr 94 skierowany do prezesa Rady Ministrów w sprawie ochrony praw osób eksmitowanych – małoletnich. Kto z państwa? Bardzo proszę.

**Zastępca dyrektora Departamentu Mieszkalnictwa Ministerstwa Inwestycji i Rozwoju Eliza Chojnicka:**

Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, szanowni państwo, Eliza Chojnicka, zastępca dyrektora Departamentu Mieszkalnictwa Ministerstwa Inwestycji i Rozwoju.

Podsumowując odpowiedź na petycję, minister inwestycji i rozwoju wyraża zrozumienie dla postulatów podniesionych w petycji i w uzgodnieniu z ministrem sprawiedliwości, po dokładnym przeanalizowaniu problemu, przychyła się do wprowadzenia do obowiązujących regulacji następujących zmian prawnych, które uwzględniałyby postulaty wskazywane w petycji. Pierwsze zmiany polegałyby na tym, że osoby zamieszkujące z byłym właścicielem licytowanego lokalu, posiadające status lokatora, będą miały zagwarantowane prawo do wytoczenia powództwa o ustalenie prawa do lokalu socjalnego i jego zabezpieczenie poprzez zawieszenie postępowania egzekucyjnego. Druga zmiana miałaby miejsce w przypadku zmiany sytuacji życiowej byłych lokatorów oczekujących na egzekucję wyroku eksmisyjnego, tak by byłym lokatorom zostało przyznane prawo do wystąpienia do sądu z wnioskiem o ustalenie prawa do lokalu socjalnego. Miałoby to miejsce w przypadku bierności wierzyciela w egzekucji wyroku, to znaczy gdy wierzyciel w terminie 12 miesięcy od dnia nadania wyrokowi egzekucyjnemu klauzuli wykonalności nie wystąpi z wnioskiem egzekucyjnym do komornika.

Zmiany te byłyby wprowadzone przy okazji najbliższej nowelizacji ustawy o ochronie praw lokatorów. Taka nowelizacja będzie możliwa w sytuacji, gdy zostanie dokonany przegląd przepisów. W przyszłym roku, konkretnie 21 kwietnia, wchodzi w życie ostatnio przeprowadzona nowelizacja ustawy o ochronie praw lokatorów, która m.in. w wypadku eksmisji już poprawia status lokatorów w ten sposób, że eliminuje możliwość wyeksmitowania tych osób na przykład do noclegowni lub domu dla bezdomnych. Czyli przyznaje zawsze pomieszczenie tymczasowe. Zmiany te wchodzi 21 kwietnia w przyszłym roku. Jest to szerszy pakiet zmian i w momencie, kiedy dokonamy przeglądu tych przepisów, jak one funkcjonują w praktyce, będzie możliwość dokonania nowelizacji uwzględniającej również te postulaty. Natomiast sytuacja tych osób też już będzie poprawiona w związku z tym, że będzie zawsze pomieszczenie tymczasowe. Dotyczyło to punktu pierwszego.

Jeżeli chodzi o punkt drugi, to tutaj należy mieć na uwadze, że opieraliśmy się na tym, co już Sąd Najwyższy obecnie wskazuje, że te osoby mają prawo do jakiegoś zabezpieczenia w postaci lokalu. To, co byśmy uregulowali przy okazji nowelizacji, to jest jedynie sformalizowanie, jakby wprost wskazanie, ułatwienie, w jakim to miałyby następować trybie. Dziękuję bardzo.

**Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO):**

Dziękuję bardzo. Nie ma pana posła Lisieckiego, który referował tę petycję. Kto z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Nie słyszę?

Pani dyrektor, to chciałbym dopytać, czy ta perspektywa zaproponowania przez ministerstwo nowych rozwiązań to jest dzisiaj hipotetyczna, czy to jest plan przyjęty, że w przyszłym roku będzie taka inicjatywa ze strony ministerstwa?

**Zastępca dyrektora Departamentu Mieszkalnictwa MiiR Eliza Chojnicka:**

Deklarujemy wprowadzenie takich zmian. Natomiast mówimy, że to będzie wtedy, kiedy po analizie tej noweli, która ostatnio została wprowadzona, a która wejdzie w życie w przyszłym roku, dostaniemy sygnały, co jeszcze trzeba byłoby zmienić – żeby nie zmieniać tych przepisów tylko punktowo – to wówczas w ramach szerszej nowelizacji uwzględnimy również te dwa postulaty.

**Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO):**

Jest to dość odległa perspektywa, a tu chodzi o tę sytuację zwłaszcza małoletnich... I na ile tej ochrony nie wzmocnić w krótszym czasie... Może jednak inicjatywa Komisji. Rozumiem, że tu przy takim otwartym nastawieniu ministerstwa można by wypracować takie rozwiązanie, bo de facto te inicjatywy ustawodawcze, które podejmuje nasza Komisja, to są właśnie takie punktowe, ograniczone przedmiotowo. Zatem czy możemy podjąć taki tryb pracy, że Komisja przygotowuje projekt ustawy, oczywiście w uzgodnieniu z ministerstwem, żeby zrealizować ten postulat wzmocnienia ochrony małoletnich?

**Zastępca dyrektora Departamentu Mieszkalnictwa MiiR Eliza Chojnicka:**

Panie przewodniczący, jeżeli Komisja uważa to za zasadne, to jak najbardziej tak.

**Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO):**

Bardzo dziękuję. Szanowni państwo, to taki stawiam wniosek, by Komisja przygotowała i wystąpiła z inicjatywą ustawy w tym zakresie. Czy wobec takiej propozycji są uwagi? Nie słyszę. Zatem uznaję, iż Komisja przyjęła propozycję.

Oczywiście, i słusznie mi sekretariat zwraca uwagę, że również formalnie powinniśmy potwierdzić, że przyjmujemy odpowiedź na dezyderat i ta odpowiedź będzie oczywiście wykorzystana w pracach nad tym projektem komisyjnym. Czy są uwagi do takiej propozycji? Nie słyszę. Zatem Komisja przyjęła odpowiedź ministra inwestycji i rozwoju na dezyderat nr 94 skierowany do Prezesa Rady Ministrów w sprawie ochrony praw osób eksmitowanych – małoletnich.

Przechodzimy do kolejnego punktu naszego posiedzenia, rozpatrzenie odpowiedzi ministra cyfryzacji na dezyderat nr 108 skierowany do prezesa Rady Ministrów w sprawie zmiany ustawy o dostępie do informacji publicznej. Bardzo proszę, kto z państwa przedstawi odpowiedź? Jest ktoś od ministra cyfryzacji? Nie ma? Niestety nie ma przedstawiciela. W tej sytuacji proponuję tę sprawę odłożyć i poprosić ponownie o udział przedstawiciela ministra cyfryzacji, bo wydaje się, że potrzebna jest tu taka bezpośrednia wymiana argumentów i przedstawienie tych najważniejszych kwestii zawartych w pisemnej odpowiedzi.

Czy jest sprzeciw wobec zamiaru odłożenia tego punktu do posiedzenia, w którym będzie uczestniczył przedstawiciel ministra cyfryzacji? Nie słyszę. Zatem taką przyjęliśmy decyzję co do dalszego postępowania w sprawie tej petycji.

Szanowni państwo, w punkcie trzecim rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w zakresie art. 61 ust. 1 pkt 4 oraz ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych. Bardzo proszę pana posła Jerzego Paula o przedstawienie petycji.

**Posel Jerzy Paul (PiS):**

Panie przewodniczący, szanowni państwo, przedmiotem petycji wniesionej przez osobę fizyczną jest żądanie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany przepisu ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych. Petycja mieści się w zakresie zadań i kompetencji Sejmu i spełnia wszelkie wymogi formalne, więc możemy ją rozpatrywać.

Kwestie, na które należy zwrócić uwagę odnośnie do tej petycji. Przedmiotem petycji jest żądanie nowelizacji art. 61 ust. 1 pkt 4 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym albo art. 7 ust. 1 ustawy o ochronie gruntów rolnych.

W pierwszym przypadku osoba wnosząca petycję proponuje dodanie na końcu art. 61 ust. 1 pkt 4 następującego sformułowania: „albo jest położony w bezpośrednim sąsiedztwie zabudowanej działki lub w sąsiedztwie działek zagospodarowanych na podstawie decyzji o warunkach zabudowy”. Alternatywnie w przypadku nowelizacji ustawy o gruntach rolnych podmiot wnoszący petycję proponuje dodanie na końcu art. 7 ust. 1 następującego sformułowania: „lub sporządzenie jest niecelowe, ponieważ sąsiadujące działki zostały zagospodarowane na podstawie decyzji o warunkach zabudowy”. Petycja opiera się na analizie art. 61 ust. 1 pkt 4 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym i art. 7 ust. 1a ustawy o gruntach rolnych i próbie wykazania niezgodności wskazanych przepisów z art. 31 ust. 3, art. 32 oraz art. 64 ust. 2 konstytucji.

W ocenie podmiotu wnoszącego petycję niezgodność art. 61 ust. 1 pkt 4 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym z konstytucją wynika z niemożności w aktualnym stanie prawnym zagospodarowania na cele inne niż leśne nieruchomości zaklasyfikowanej jako nieruchomość leśna w sytuacji, w której dla nieruchomości nie ma uchwalonego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, a sąsiednie nieruchomości są wykorzystywane na cele inne niż leśne. Zdaniem podmiotu taka regulacja ogranicza prawo własności, bowiem skutkiem jest konieczność ponoszenia ciężarów związanych z utrzymaniem nieruchomości leśnej ze względu na brak możliwości zmiany kwalifikacji gruntu w sytuacji zmiany funkcji i przeznaczenia nieruchomości sąsiednich.

Szanowni państwo, jeżeli chodzi o tę petycję, jest ona bardzo obszerna. Uzasadnienia jest około 18 stron, plus jeszcze uzasadnienie Biura Analiz Sejmowych. Dołączonych jest kilka różnych dokumentów czy powoływanie się na dokumenty bodajże Naczelnego Sądu Administracyjnego, wojewódzkiego sądu administracyjnego. Jest pismo do dyrektora Lasów Państwowych, do rzecznika praw obywatelskich, czyli tak jak mówię, jest to obszerna korespondencja, obszerna dokumentacja.

Najważniejsze rzeczy, jakie są zawarte w tej petycji. Chodzi o to, że pani, która jest autorem tej petycji, posiada działkę blisko obszarów leśnych. Okazuje się, że chciała złożyć czy złożyła wniosek o warunki zabudowy, ponieważ chciała wybudować tam dom. Okazuje się, że ta działka jest zakwalifikowana jako działka leśna i praktycznie nie ma żadnej możliwości, aby ten teren „odleśnić”, zamienić go z działki leśnej na działkę budowlaną. Próbowwała przez swój urząd miejski, bo jest to chyba w Warszawie, ale nie pamiętam, zarząd dzielnicy w Warszawie, a także przez dyrektora Lasów Państwowych. Wszyscy odmawiają, ponieważ według obecnego prawa jest to niemożliwe.

Może tylko odniosę się, dlaczego jest to niemożliwe. Przeczytam urywek, abyśmy mogli dalej drać ten temat. „Uzasadnieniem dla wprowadzenia ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych jest ochrona przywołanych gruntów przed ich przeznaczeniem na cele nierolnicze i leśne. Ustawodawca wprost wskazuje, że ochrona gruntów rolnych i leśnych jest jednym z aspektów, które powinny zostać uwzględnione w planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Grunty leśne mają charakter dóbr publicznych, stąd potrzeba zapewnienia mechanizmów prawnych w zapobieganiu uszczuplenia ich areалу. Aktem prawnym, który podkreśla szczególną rolę gruntów leśnych m.in. w aspekcie przyrodniczym, gospodarczym i społecznym, jest ustawa z dnia 28 września 1991 r. o lasach. Ustawę o lasach, w tym regulacje dotyczące zasad gospodarki leśnej oraz ochrony lasów, stosuje się niezależnie od tego, komu przysługuje prawo własności, Skarbowi Państwa czy też podmiotowi prywatnemu. Zgodnie z art. 13 ustawy o lasach

właściciele lasów są zobowiązani do trwałego utrzymywania lasów i zapewnienia ciągłości ich użytkowania”.

Czyli, szanowni państwo, dodatkowo ta pani, mimo że nie może zagospodarować tej działki i wykorzystywać tak, jakby chciała według swoich potrzeb i możliwości, to jeszcze musi tę działkę utrzymywać w odpowiedniej strukturze leśnej, tak jak jest czasami w strukturze rolnej, to tak w strukturze leśnej musi o nią dbać. Natomiast praktycznie nie może jej wykorzystać tak, jak ona by chciała. Uważa, że jest to niezgodne z konstytucją, ponieważ ograniczone są jej prawa jako właścicielki tejże działki. Dlatego napisała petycję i prosi o w miarę możliwości szybką zmianę ustawy. Ponieważ jak do tej pory, tak można krótko powiedzieć, odbijała się od ściany, gdzie z jakimś pismem, z jakąś prośbą się zwróciła.

Szanowni państwo, jak patrzę, jest to duży problem nie tylko tej pani, pojedynczej osoby, ponieważ byłem burmistrzem i wiem jak to wygląda, bardzo często to się zdarza. Natomiast czy jako Komisja do Spraw Petycji jesteśmy władni, aby tę ustawę w jakiś sposób zmienić, ponieważ to muszą być uzgodnienia międzyresortowe? Patrząc tak ogólnie, musi to być uzgodnienie z Ministerstwem Rolnictwa i Rozwoju Wsi, z Ministerstwem Środowiska, z Ministerstwem Infrastruktury, więc nie wiem, czy w tym momencie jesteśmy najlepszym adresem tejże petycji. Dziękuję.

**Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO):**

Dziękuję. Kto z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Bardzo proszę, pani.

**Dyrektor Departamentu Polityki Przestrzennej Ministerstwa Inwestycji i Rozwoju Maria Szwalko:**

Maria Szwalko, dyrektor w Departamencie Polityki Przestrzennej Ministerstwa Inwestycji i Rozwoju.

Minister ocenia negatywnie tę inicjatywę ustawodawczą. Rozumiem, że nie mamy odnosić się do tego jednostkowego przypadku. Petycja powinna dotyczyć jakiejś wady systemowej, która wymaga poprawy w obowiązujących przepisach. Nie mogę się zgodzić w związku z tym z tezą mojego poprzednika, zgodnie z którą w tej chwili nie ma praktycznie możliwości dokonania zmiany przeznaczenia terenu rolnego czy terenu leśnego, o jakim w tej chwili mówimy, na przeznaczenie budowlane. Zgodnie z obowiązującymi przepisami – mówię tutaj o ustawie o planowaniu i gospodarowaniu przestrzennym oraz ustawie rzeczywiście o ochronie gruntów rolnych i leśnych – jest taka możliwość i oba te dokumenty przewidują taką możliwość w postaci miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. W związku z tym w tej chwili istnieje realna możliwość zmiany przeznaczenia takich terenów. Należy pamiętać o tym, że własność do terenu nie jest prawem bezwzględnym, może ona być ograniczona przez władztwo planistyczne gminy. Gmina ma możliwość ustalania zasad zagospodarowania i przeznaczenia terenu i nie powinniśmy gminie tego władztwa planistycznego odbierać.

Chciałabym też zwrócić uwagę na niebezpieczeństwo, znaczy na niebezpieczne bardzo skutki, do których może prowadzić wprowadzenie takiej inicjatywy legislacyjnej, mianowicie to, że rozpoczniemy rabunkową politykę w stosunku do lasów. Proszę sobie wyobrazić, że jeżeli mielibyśmy dzisiaj pozwolić na to, żeby każdy mógł w drodze decyzji o warunkach zabudowy zmienić przeznaczenie gruntów leśnych w oparciu o to, że w sąsiedztwie istnieje zabudowa, to moglibyśmy każdy las w całości zabudować kompletnie bez udziału jakiegokolwiek polityki przestrzennej – tutaj gminy, która ma możliwość ustalania tej polityki tylko w drodze planu miejscowego. Decyzje o warunkach zabudowy są wydawane tylko w oparciu o przepisy prawa i gmina nie ma możliwości poprzez decyzję o warunkach zabudowy wyrazić w jakikolwiek sposób swojej polityki przestrzennej. W związku z tym wprowadzenie tej zasady, która tutaj jest postulowana, doprowadzi do sytuacji, że właściwie zniknie całkowicie ochrona gruntów leśnych. Dziękuję bardzo.

**Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO):**

Dziękuję, pani dyrektor. Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Bardzo proszę, pan.

**Dyrektor Departamentu Leśnictwa Ministerstwa Środowiska Jacek Sagan:**

Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, szanowni państwo, według *pleno titulo*, nazywam się Jacek Sagan, jestem dyrektorem Departamentu Leśnictwa Ministerstwa Środowiska. W imieniu resortu w pełni przychylam się do stanowiska wyrażonego przez panią, która przed chwilą przedstawiła stanowisko dotyczące poruszanej kwestii. Nie będę już nawiązywał do tych spraw, które były omówione, przedstawione jako argumenty, które podnoszą czy wyjaśniają obawy, jakie mogą być związane z przyjęciem w ogóle prac nad zmianą ustawy w tym zakresie.

Chciałbym przybliżyć czy przypomnieć jeszcze jedną kwestię, z którą niedawno wszyscy się spotkaliśmy, a dokładnie z reakcją społeczeństwa, która była spowodowana zmianą w przepisach prawa umożliwiającą wycinkę drzew na gruntach prywatnych, która przede wszystkim była mocno wykorzystywana przez deweloperów i w dosyć szybkim tempie zaczęły znikać tereny zielone szczególnie w miastach. Tutaj istnieje kolejne niebezpieczeństwo, że powierzchnie leśne czy obszary leśne, które są uznane w tej chwili za tereny leśne o charakterze lasu z symbolem Ls, w przypadku doprowadzenia i wyrażenia zgody na zmianę takiego charakteru i przeznaczenia ich na przykład pod budownictwo – w którymś momencie mogłoby to spowodować, że w sposób niekontrolowany powierzchnie leśne na terenach przede wszystkim miast będą znikły. Na terenie Warszawy za chwilę mogłoby się okazać, że tych terenów zielonych już zupełnie nie będziemy mieć. Tak że reakcja społeczeństwa, naszym zdaniem, jest znowu przewidywalna i może się to wiązać z wielkim sprzeciwem ogólnospołecznym, jeżeli do czegoś takiego byśmy doprowadzili.

Dodatkowo jeszcze o jednym elemencie chciałbym wspomnieć, że może to również powodować dodatkowe roszczenia o zwrot gruntów, które zostały wcześniej uwłaszczone, np. w latach 50. czy 60., i przekazane w różny sposób w zarząd Lasom Państwowym. Mogą pojawiać się kolejne roszczenia od byłych np. właścicieli o zwrot majątku, który do tej pory ze względu na charakter leśny nie był dla nich atrakcyjny, a w tym przypadku, kiedy pojawiłaby się możliwość zmiany charakteru gruntu leśnego pod grunt np. budowlany, znowu powierzchnie leśne mogłyby w kraju zacząć znikać. Co jest dodatkowo niezmiernie niebezpieczne ze względu chociażby na wprowadzane nowe przepisy, przepisy międzynarodowe, w tym rozporządzenie LULUCF, które pozwala nam w ogóle na prowadzenie innego sektora czy realizowanie gospodarki i przemysłu drzewnego w oparciu o pozyskanie drewna, które w przypadku zmniejszenia powierzchni leśnej byłoby ograniczane. Czyli tutaj byłoby oprócz wpływu na przyrodę i negatywnego oddziaływania w społeczeństwie również bezpośrednie negatywne oddziaływanie na przychody Skarbu Państwa i na cały proces gospodarczy w naszym kraju. Tak że stanowisko rządu, resortu ministerstwa środowiska jest w tym przypadku negatywne. Dziękuję.

**Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO):**

Dziękuję panu dyrektorowi. Ktoś z państwa chciałby zabrać jeszcze głos? Nie widzę.

Panie pośle, proszę zatem o konkluzję i rekomendację.

**Poseł Jerzy Paul (PiS):**

Wsluchając się w głos państwa przedstawicieli ministerstw, dochodzimy do jednego wniosku, że należy nie uwzględnić żądania zawartego w petycji.

**Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO):**

Dziękuję. Zatem jest rekomendacja, aby Komisja nie uwzględniła żądania zawartego w petycji w sprawie zmiany ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych.

Czy wobec takiej rekomendacji jest sprzeciw? Nie słyszę. Zatem Komisja podjęła decyzję o nieuwzględnieniu żądania będącego przedmiotem tej petycji.

Przechodzimy do następnego punktu, rozpatrzenie petycji wielokrotnej w sprawie wprowadzenia ustawowego mechanizmu corocznej waloryzacji kwoty na dofinansowanie kosztów pobytu osoby niepełnosprawnej w warsztatach terapii zajęciowej. Bardzo proszę pana posła Jacka Świata o przedstawienie petycji.



### **Posel Jacek Świat (PiS):**

Panie przewodniczący, szanowni państwo, przede mną petycja wielokrotna, a więc podpisana przez kilkanaście organizacji pozarządowych, dotycząca zmiany przepisów tak, by koszty pobytu osoby niepełnosprawnej w warsztatach terapii zajęciowej były finansowane co rok kwotą waloryzowaną, a więc urealnianą do rzeczywistych kosztów pobytu uczestnika w WTZ-ecie. Wnioskodawcy przypominają, że na przykład na przestrzeni ostatnich 16 lat minimalne wynagrodzenie za pracę wzrosło o 276%, podczas gdy finansowanie pobytu niepełnosprawnego uczestnika WTZ-etu zwiększyło się zaledwie o 21,5%.

Problem nie jest nowy, on wraca bardzo często na różnych spotkaniach. Mam również w biurze poselskim takie sygnały. Również przez ostatnie dwie kadencje, przez siedem lat, ten problem był przedmiotem kilkunastu interpelacji poselskich lub senatorskich. Problem zatem jest. Wnioskodawcy mówią o waloryzacji. Właściwie to tyle, reszta zostaje w naszych rękach.

Biuro Analiz Sejmowych przypomina i dla porządku przypomnę, że zasady finansowania czy współfinansowania pobytu niepełnosprawnych w WTZ-etach reguluje ustawa z 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej osób niepełnosprawnych – szczególnie zasady tego finansowania zawarte są w odpowiednich rozporządzeniach. Trzeba też przypomnieć, że do 2006 r. PFRON refundował 100% tych kosztów, od 2008 r. jest to refundacja w wysokości 90%. Również trzeba przypomnieć, że wynikająca z algorytmu ustanowionego w 2003 r. wysokość dopłaty wynosiła do 2008 r. – 13 400 zł z niewielką końcówką, w 2009 r. wzrosła do niemal 14 800 zł rocznie. Po długiej, długiej przerwie to dofinansowanie wzrosło w 2015 r., zmieniony został plan finansowy PFRON, korzystając z pewnej rezerwy środków, zdecydowano o przekazywaniu dodatkowych 100 zł miesięcznie na uczestnictwo każdej osoby niepełnosprawnej w warsztacie. Od połowy tego roku kolejna podwyżka, jest to obecnie kwota blisko 16 600 zł. Mamy tu jednak do czynienia nie tyle ze stałym ustawowym mechanizmem, ile z coroczną waloryzacją wynikającą z aktualnych możliwości PFRON-u.

Już po złożeniu tej petycji, w czerwcu tego roku, doszło do dużego, ważnego spotkania pełnomocnika do spraw osób niepełnosprawnych, pani minister rodziny i zainteresowanych przedstawicieli organizacji społecznych w Centrum Partnerstwa Społecznego „Dialog”. Na tym spotkaniu zaprezentowano pełną mapę drogową budowy systemu wsparcia osób niepełnosprawnych. Również zapowiedziano, że ten wzrost stuzłotowy refundacji miejsc w WTZ-etach co rok będzie prowadzony przez najbliższe trzy lata. Dalej nie dało się tego obiecać, ponieważ takich zobowiązań na dłużej niż trzy lata ministerstwo nie może złożyć. Również złożono obietnicę, że ministerstwo znajdzie specjalne środki na to, by remontować Warsztaty Terapii Zajęciowej. Bowiem jest tak, że te szczupłe środki pochłaniają przede wszystkim koszty osobowe. Wspominałem choćby o rosnącej płacy minimalnej, co powoduje, że brakuje środków na konserwację i remonty WTZ-etów i tutaj ministerstwo obiecuje pomóc.

Teraz tak, mamy pewien problem. Myślę, że nikogo nie ma na tej sali, kto nie chciałby przychylić nieba opiekunom osób niepełnosprawnych, komu nie leży na sercu ta sprawa. Pytanie jednak, jak to zrobić i czy my jako Komisja do Spraw Petycji coś możemy zrobić. Również pytanie, jaka miałyby być ewentualnie waloryzacja. Czy tu bazą miałyby być wskaźnik inflacji, jak to zwykle się przy waloryzacjach dzieje, czy może dopłaty powinny być kształtowane w oparciu o średnią płacę, a może o płacę minimalną, bo jak wspominałem, koszty osobowe w WTZ-etach są bardzo istotne?

Jest też pytanie innego rodzaju – czy nasza Komisja jest w ogóle władna podjąć inicjatywę w tej sprawie? Proszę zauważyć, że wchodzimy tutaj w kwestie budżetowe. Trudno, żeby nasza Komisja podejmowała decyzje, które dla budżetu państwa czy jednostek państwowych oznaczałyby znaczne wydatki. Nie jest to przypadek w końcu, że nawet prezydent nie może zawetować ustawy budżetowej. Jest to prerogatywa rządu i na decyzję rządu musimy się tutaj zdać, budżet państwa jest pewną spójną całością.

Taka refleksja, że czasem jest tak, że Komisja do Spraw Petycji traktowana jest trochę jak ostatnia deska ratunku, kiedy inne możliwości dotarcia do Sejmu zawiodły. Nawet zgadzając się z tymi postulatami, jednak czuję, że trochę mamy związane ręce. Nie wiem,

czy jest przedstawiciel PFRON-u albo ministerstwa, bo oczywiście chcielibyśmy wysłuchać więcej wyjaśnień na temat perspektyw tej możliwości zwiększenia finansowania i na temat tego, jakie deklaracje padły na spotkaniu w centrum „Dialog”. Nie byłem tam obecny, więc szczegółów nie znam. A potem pomyślimy o tym, co dalej.

**Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO):**

Dziękuję. Kto z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Tak, bardzo proszę, pani.

**Starszy specjalista w Biurze Pełnomocnika Rządu ds. Osób Niepełnosprawnych Elżbieta Kolano:**

Dzień dobry. Panie przewodniczący, szanowna Komisjo, szanowni państwo, jestem przedstawicielem Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej. Myślę, że nic nowego oprócz tego, co tutaj pan poseł przedstawił, nie powiem.

**Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO):**

Zechciałaby pani się przedstawić.

**Starszy specjalista w Biurze Pełnomocnika Rządu ds. Osób Niepełnosprawnych Elżbieta Kolano:**

Elżbieta Kolano, starszy specjalista, Biuro Pełnomocnika Rządu do Spraw Osób Niepełnosprawnych.

**Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO):**

Dziękuję.

**Starszy specjalista w Biurze Pełnomocnika Rządu ds. Osób Niepełnosprawnych Elżbieta Kolano:**

Proszę państwa, tak jak już zostało powiedziane, w odpowiedzi na postulaty środowisk Warsztatów Terapii Zajęciowej, jak też w związku z potrzebą podwyższenia kwoty dofinansowania kosztów rocznego pobytu jednego uczestnika w Warsztacie Terapii Zajęciowej, dnia 26 czerwca 2018 r. zostało zmienione rozporządzenie w sprawie algorytmu przekazywania środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych z samorządem wojewódzkim i powiatowym. W związku ze zmianą tego rozporządzenia kwota na dofinansowanie kosztów rocznego pobytu jednego uczestnika warsztatu uległa zwiększeniu z kwoty 15 996 zł do kwoty w 2018 r. – 16 596 zł, w 2019 – 17 796 zł, w 2020 r. i w latach następnych – 18 996 zł. Oczywiście analizujemy sytuację warsztatów, kwestie finansowe i mamy nadzieję, że podjęte do tej pory kroki wpłyną na dalszy i pozytywny rozwój warsztatów.

Co do przyszłości, to mogę powiedzieć, że sytuacja jest analizowana. Pan poseł wspominał o tym, że odbyło się rzeczywiście 7 czerwca w CPS „Dialog” spotkanie z przedstawicielami Warsztatów Terapii Zajęciowej, szczególnie z jednostkami prowadzącymi warsztaty. To, o czym mówiłam, wtedy zostało zaproponowane, zostało to uchwalone, jest zmiana rozporządzenia. Na tym spotkaniu nie padły jakieś zobowiązania co do możliwości w przyszłości waloryzowania tych środków, tak więc na chwilę obecną mogę powiedzieć, że sytuacja jest analizowana. Póki co nastąpiły takie zmiany. Bardzo dziękuję.

**Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO):**

Dziękuję. Kto z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Bardzo proszę, pan.

**Naczelnik w Departamencie ds. Finansowych Biura Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych Wojciech Kobielski:**

Moje nazwisko Wojciech Kobielski, naczelnik do spraw samorządów Biura Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych. Chciałbym dodać do tego, co powiedziała moja szanowna przedmówczyni, a wcześniej pan poseł, że w aktualnym stanie prawnym w świetle tych rozstrzygnięć zmiany rozporządzenia z 26 czerwca br. o zmianie rozporządzenia w sprawie algorytmu w przypadku WTZ-etów myśmy znacząco zwiększyli kwotę środków z przeznaczeniem dla uczestników. Algorytm na ten rok naliczony dla Warsztatów Terapii Zajęciowej odpowiada kwocie 453 mln zł, w stosunku do kwoty 428 mln zł w roku ubiegłym. W następnych latach zgodnie z rozporządzeniem, a więc w roku 2019–2020 i w latach kolejnych, prognozując, że tak jak w latach dotychczas-

wych będzie następowało zwiększenie liczby uczestników w Warsztatach Terapii Zajęciowej – zakładamy, że średni poziom przyrostu to będzie około 500 osób rocznie, taka jest średnia z ostatnich pięć lat – to wydatki w roku 2019 wyniosą już kwotę bez mała 495 mln zł, a więc znacząco wyższą, w roku 2020 – 538 mln zł, zaokrąglam oczywiście, a w 2021 już 547 mln zł. Czyli 547 mln zł w stosunku do 452 mln zł w roku bieżącym, a więc kwota o 100 mln wyższa. Oczywiście trzeba pamiętać, że wzrost nakładów w postaci dofinansowania ze środków PFRON generuje również po stronie samorządów obowiązek wyższego zaangażowania środków, ponieważ one muszą zapewnić 10% kosztów działania tychże warsztatów.

Obserwujemy także, proszę państwa, już od wielu lat rosnący udział wydatków na Warsztaty Terapii Zajęciowej w ogólnej kwocie przeznaczanych środków przez PFRON na wszystkie zadania realizowane przez powiat. W ubiegłym roku ten udział wzrósł i wyniósł już 56% ogólnych wydatków. Biorąc pod uwagę, że fundusz nie będzie w stanie w najbliższych latach zwiększać w sposób znaczący ogólnej kwoty środków algorytmowych dla samorządów powiatowych i wojewódzkich, będzie to oznaczało, że ten i tak wygenerowany wzrost wydatków na WTZ-ety w następstwie zmiany rozporządzenia spowoduje zmniejszanie środków, jakimi będą dysponowały samorzady na pozostałe zadania realizowane na rzecz osób niepełnosprawnych – zadania równie społecznie ważne. Przyjęcie mechanizmu waloryzacji stworzyłoby sytuację być może przekraczającą finansowe możliwości Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych, który praktycznie powstaje, z wyjątkiem dwóch zadań, ze środków wpłacanych przez instytucje, które nie zatrudniają w odpowiednim procencie osób niepełnosprawnych. Tak więc ten mechanizm rodziłby poważne konsekwencje finansowe dla stabilności Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych.

Oczywiście trzeba byłoby sobie również zdawać sprawę z tego, że przyjęcie takiego mechanizmu w stosunku do Warsztatów Terapii Zajęciowej najprawdopodobniej, tak przypuszczam, uruchomiłoby podobną inicjatywę po stronie tych organizacji pozarządowych i innych organizatorów, które np. prowadzą Zakłady Aktywności Zawodowej, które chciałyby również takiego mechanizmu. Byłyby to również daleko idące konsekwencje finansowe. Tak że moim skromnym zdaniem to rozporządzenie, po pierwsze, uwzględnia w znacznym procencie oczekiwania środowiska osób, które prowadzą te warsztaty, natomiast nie wydaje mi się, żeby na dzień dzisiejszy były realne szanse wprowadzenia takiego mechanizmu, o który postulują autorzy petycji. Dziękuję bardzo.

#### **Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO):**

Dziękuję panu. Czy ktoś jeszcze chciałby zabrać głos w tej sprawie? Nie widzę. Dodam tylko, że państwo dzisiaj przedstawili taki plan podnoszenia tych środków na rzecz Warsztatów Terapii Zajęciowej. Wydaje mi się, że niezależnie, czy to jest mechanizm waloryzacyjny, czy mechanizm określany kwotowo, to efekt tego jest tożsamy, cel jest tożsamy, zwiększenie środków, które są do dyspozycji w Warsztatach Terapii Zajęciowej.

Natomiast w kontekście tych zauważanych niedoborów w PFRON-ie, to raz jeszcze chciałbym powtórzyć moje przekonanie wygłaszane wczoraj w debacie o Solidarnościowym Funduszu Wsparcia Osób Niepełnosprawnych, iż w moim przekonaniu lepiej byłoby gdyby te środki z tych dwóch nowych źródeł, które mają zasilać ten fundusz, trafiały właśnie do PFRON-u, który realizuje te zadania. Również w tym systemie widać, jak te zadania mają już ukształtowane procedury, zasady finansowania i jak mogłyby w ten mechanizm po prostu zostać wprowadzone ze wszystkimi pozytywnymi skutkami.

Panie pośle, proszę o konkluzję i rekomendację.

#### **Poseł Jacek Świat (PiS):**

Musimy mieć świadomość, że nasza Komisja w zasadzie wiele zrobić nie może, bo nie mamy możliwości ingerować w budżet państwa, w budżety samorządów. Zresztą wymyślenie ustawy rewaloryzacyjnej przekracza nasze możliwości. Wymagałoby to oczywiście bardzo dogłębnych analiz, w jaki sposób taką waloryzację prowadzić.

Usłyszeliśmy, jaka jest sytuacja na dzisiaj, jakie są perspektywy w najbliższych dwóch, trzech latach. W zasadzie mogę powiedzieć, że na tym sprawa się zakończyła. Jednak mimo wszystko miałbym prośbę, wiem, że dokładam pracy pracownikom mini-

sterstwa, ale bardzo bym się cieszył gdyby te wszystkie informacje, które usłyszeliśmy od państwa, zostały sporządzone w formie jakiegoś dokumentu. Stąd moja propozycja, żebyśmy jednak wystąpili z dezyderatem, z pytaniem o to, jakie są perspektywy, jak szacowane są rzeczywiście dzisiaj realne koszty pobytu jednej osoby w WTZ-ecie, żeby mieć te wszystkie informacje w jednym miejscu i przedstawicielom licznych organizacji, które się do nas zwróciły, pokazać jeden spójny dokument. Taka jest moja rekomendacja.

### **Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO):**

Dziękuję. Zatem jest rekomendacja, by Komisja wystąpiła z dezyderatem o przedstawienie pełnych informacji przez ministra rodziny, pracy i polityki społecznej w sprawie finansowania Warsztatów Terapii Zajęciowej. Czy wobec takiej rekomendacji jest sprzeciw? Nie słyszę. Zatem Komisja podejmuje taką decyzję. Dziękuję państwu.

Przechodzimy do kolejnego punktu, petycja w sprawie zasad zwrotu wywłaszczonych nieruchomości. Bardzo proszę pana przewodniczącego Andrzeja Smirnowa o przedstawienie petycji.

### **Poseł Andrzej Smirnow (PiS):**

Dziękuję bardzo. Autor petycji żąda zmiany dwóch artykułów w ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarowaniu nieruchomościami. Ponadto zmiany art. 21 konstytucji, który zajmuje się prawem własności, i również domaga się też zniesienia bądź ograniczenia opłaty sądowej w przypadku spraw dotyczących zwrotu wywłaszczonych nieruchomości.

Jeżeli chodzi o ustawę o gospodarowaniu nieruchomościami, najistotniejszy jest tutaj art. 229, z punktu widzenia oczywiście tej petycji. Artykuł 229 ustawy o gospodarowaniu nieruchomościami mówi, że roszczenie, o którym mowa w art. 136 ust. 3 – chodzi o zwrot nieruchomości, która została przeznaczona na inny cel niż cel wywłaszczeniowy – nie przysługuje, jeżeli przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy nieruchomość została sprzedana albo ustanowiono na niej prawo użytkowania wieczystego na rzecz osoby trzeciej i prawo to zostało ujawnione w księdze wieczystej. Jeżeli chodzi o ten punkt, to oczywiście został on wprowadzony po to, żeby ustabilizować stosunki własnościowe, i obowiązuje w stosunku do wywłaszczonych nieruchomości, które zostały sprzedane przed 1 stycznia 1998 r., bo w tym dniu wchodziła nowa ustawa.

Na temat żądań w tej petycji jest obszerna opinia prawna, która analizuje wszystkie żądania w tej sprawie. Jeżeli chodzi o art. 229, składający petycję domaga się, aby umożliwić wydanie decyzji merytorycznej. Ponieważ rzeczywiście w tym przypadku organa, które rozpatrują decyzje, podejmują różne decyzje, a właściwie dwie decyzje – albo na podstawie art. 229 umarzają sprawę, bądź też wydają decyzję negatywną. Autor opinii w tej sprawie twierdzi, że w gruncie rzeczy nie ma to znaczenia z punktu widzenia wnioskodawcy, jaka decyzja została podjęta, bo w każdym przypadku ona oznacza niemożliwość zwrotu tej nieruchomości. Na ten temat było również orzeczenie Sądu Najwyższego, które zaraz znajdę. W każdym razie orzeczenie Sądu Najwyższego stwierdza, że on nie dochodzi do merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy, lecz jedynie formalnie ją załatwia. Wyluczając z tego celu ochronę, to znaczy włączając do tego celu ochronę osób trzecich, które nabyły na własność daną nieruchomość. Czyli ta sprawa dotyczy również tych osób, które w sposób prawidłowy nabyły nieruchomość. Z tego punktu widzenia sądzę, tak jak autor opinii, że tutaj zmiany w tym punkcie nie są właściwe.

Jeżeli chodzi o art. 36, który w gruncie rzeczy określa zasady zwrotu wywłaszczonej nieruchomości w przypadku, jeżeli nie została przeznaczona na cel wywłaszczenia, autor domaga się tutaj takiego zapisu, który zmuszałby organa rozpatrujące sprawę do wydania opinii merytorycznej w tej sprawie. Również tutaj nie jest to zasadne, bo w zasadzie nie zmieniliby absolutnie sytuacji osób, które domagają się zwrotu nieruchomości. Tym bardziej że w ust. 2 tego samego artykułu jest jasno napisane, że w przypadku zamiaru zbycia nieruchomości na inny cel niż cel wywłaszczenia organ zobowiązany jest zawiadomić poprzedniego właściciela o tym zamiarze i poprzedni właściciel może zażądać zwrotu danej nieruchomości. Czyli to nic nie zmienia.

Jeżeli chodzi o konstytucję, pomijając oczywiście formalne sprawy, autor domaga się zmiany art. 21. W tej sprawie jest orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego, które właści-

wie sprowadza się do tego, że ten artykuł nie dotyczy wywłaszczonych nieruchomości przejętych przez organ realizujący zadania publiczne. Stąd oczywiście tutaj też zmiana nie wchodzi w rachubę.

Również jeżeli chodzi o zniesienie kosztów sądowych w przypadku tego typu spraw w sądach powszechnych, bo oczywiście osoba domagająca się zwrotu nieruchomości może zawsze odwołać się do sądów powszechnych. Otóż w tej sprawie Trybunał Konstytucyjny kilkakrotnie rozpatrywał te sprawy i niezmiennie stał na stanowisku, że koszty sądowe są tradycyjnie uznanym instrumentem polityki państwa służącym regulowaniu relacji stron stosunków procesowych. Przy czym istnieje w ustawie o kosztach sądowych art. 101, w którym jest zapis, że oczywiście jeżeli strony procesowej nie stać na opłacenie kosztów sądowych, to może być zwolniona z części kosztów. Właściwie to wszystko.

W konkluzji autor opinii, a właściwie opinia Biura Analiz Sejmowych, stwierdza – oczywiście upraszczam to – niezasadność czy też brak uzasadnienia dla żądań autora petycji. Stąd wnoszę o niewuzględnienie petycji.

**Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO):**

Dziękuję bardzo. Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Bardzo proszę, pani.

**Dyrektor Departamentu Gospodarki Nieruchomościami Ministerstwa Inwestycji i Rozwoju Małgorzata Kutyla:**

Dzień dobry. Dziękuję, panie przewodniczący. Małgorzata Kutyla, Departament Gospodarki Nieruchomościami Ministerstwa Inwestycji i Rozwoju. Odnosząc się do treści i zakresu omawianej w tym momencie petycji, chciałam podkreślić, że petycja powiela poprzednie, składane już w tym roku petycje w tym zakresie przedmiotowym, do których resort inwestycji i rozwoju odnosił się i minister przedstawiał stanowiska pisemne. Otóż chciałam podkreślić, że analizowaliśmy już w tym roku kilkakrotnie właśnie te kwestie na tle stosowania art. 229 i 136 ustawy o gospodarce nieruchomościami i bez jakichkolwiek wątpliwości resort stoi na stanowisku, że obowiązujące w tym zakresie regulacje nie wymagają nowelizacji w takim zakresie, jaki jest postulowany w tych petycjach.

Przed chwilą pan poseł już też dosyć wyraźnie przytoczył tezy wyrażone w opinii BAS-u, które należy podzielić, bo oparte są też na analizie orzecznictwa. Natomiast my, opierając się na dotychczasowej praktyce, również chcemy przede wszystkim podkreślić, że art. 229 już był nowelizowany. Był też oceniany przez Trybunał i w takim zakresie, w jakim już dzisiaj po nowelizacji obowiązuje. Spełnia jednak bardzo ważne funkcje gwarantujące pewność obrotu, bardzo ważne funkcje stabilizujące przede wszystkim stosunki własnościowe w kraju, w którym, jak wiemy, w poprzednich latach bardzo dużo, wręcz nadmiernie dużo obowiązywało różnego rodzaju instytucji wywłaszczeniowych i przejęć różnego rodzaju władczego przejęcia administracyjnego. Mimo tego, że resort już wielokrotnie to wyrażał, jeszcze raz chcę podkreślić, że ten przepis, który być może jest odbierany przez poprzednich właścicieli jako niekorzystny, to przede wszystkim nie zamyka drogi do korzystania z innych instytucji prawnych przewidzianych w systemie prawa, instytucji pozwalających na dochodzenie, powiedzmy, roszczeń odszkodowawczych, np. wynikających z naprawienia szkody wynikającej właśnie wskutek zbycia przez organ nieruchomości na inny cel niż cel wywłaszczenia. Tak że te instrumenty są wielokrotnie potwierdzane przez orzecznictwo, że te instrumenty przysługują. W związku z czym, reasumując, należy podkreślić, że ten artykuł nie zamyka bezwzględnie drogi do uzyskania odszkodowania z tego tytułu.

W orzecznictwie nawet pojawiają się tego rodzaju stwierdzenia, że utrata możliwości zwrotu nieruchomości, to może nie tyle utrata, co przekazanie przez organ wywłaszczonej nieruchomości na inne cele niż określone w decyzji wywłaszczeniowej – jest to czyn niedozwolony. Co oznacza, że właścicielom przysługuje właśnie roszczenie odszkodowawcze i jakby tutaj nie ma rozbieżnych poglądów, inaczej niż w kwestii formalnej. Czyli tego, czy przy orzekaniu na tle tego przepisu organ powinien umorzyć postępowanie, czy też odmówić zwrotu.

Natomiast również przychyłamy się do tego, że ta kwestia też nie ma wpływu na zakres usprawnień na tę sytuację prawną właściciela. Dlatego że niezależnie, czy to będzie odmowa zwrotu, czy to będzie właśnie umorzenie, to też ciągle wracam

do tego, że jest chroniony właściciel przez inne instytucje systemu prawa, czyli że on ma możliwość występowania do sądu powszechnego z roszczeniem odszkodowawczym. Podobnie sytuacja wygląda, jeżeli chodzi o zakres petycji do art. 136 ust. 2. Postulat zawarty w petycji odnośnie tego przepisu też nie do końca jest dla nas zrozumiały. Jednak analizując te wywody, doszliśmy do wniosku, że rzeczywiście nawet gdyby przyjąć postulowany kierunek, to faktycznie nie wpłynie to znacząco na sytuację również z tego powodu, że właśnie przysługują inne instrumenty prawne chroniące sytuację takiej osoby w przypadku przekazania nieruchomości na inny cel.

Tak jak pan poseł był uprzejmy podkreślić, art. 136 ust. 3 kreuje obowiązek dla organu powiadomienia poprzedniego właściciela o zamiarze przeznaczenia nieruchomości na inne cele. Teraz w zasadzie nie pozostawia to wątpliwości, że właściwy organ, mając taki obowiązek i naruszając ten obowiązek, też popełnia tutaj delikt, czyli zaniechanie tego obowiązku przez organ może być źródłem odpowiedzialności odszkodowawczej. W naszej ocenie te argumenty przemawiają za tym, że omawiane przepisy nie wymagają nowelizacji. Dziękuję bardzo.

**Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO):**

Dziękuję. Kto z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Nie widzę. Panie przewodniczący, zatem rekomendacja nieuwzględnienia żądania będącego w tej petycji, tak?

**Poseł Andrzej Smirnow (PiS):**

Tak.

**Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO):**

Czy wobec takiej rekomendacji, aby nie uwzględnić żądania zawartego w petycji w sprawie zasad zwrotu wywłaszczonych nieruchomości, jest sprzeciw? Nie słyszę. Zatem taką podjęliśmy decyzję.

Szanowni państwo, ostatni punkt porządku posiedzenia, petycja w sprawie zmiany art. 33 oraz art. 34 ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. Prawo pocztowe w zakresie dostosowania przepisów o nedoręczonych przesyłkach i przekazach do przepisów o rzeczach znalezionych. Bardzo proszę pana posła Jacka Świata o przedstawienie petycji.

**Poseł Jacek Świat (PiS):**

Panie przewodniczący, szanowni państwo, kolejna petycja należy do rodzaju petycji czyszczących. Autor petycji zwrócił uwagę na istotną niespójność w prawie. Otóż art. 33 ust. 2 pkt 2 oraz art. 34 Prawa pocztowego mówią o postępowaniu z przesyłkami, jak mówi się w żargonie pocztowym, nedoręczalnymi oraz nedoręczalnymi przekazami pocztowymi i w obecnym brzmieniu odwołują się do Kodeksu cywilnego do artykułów 183 i 184. Problem w tym, że od trzech lat obowiązuje znowelizowana ustawa o rzeczach znalezionych, która tamte artykuły Kodeksu cywilnego unieważnia. Mamy więc w Prawie pocztowym odwołanie do przepisów nieistniejących, co nie tylko jest trochę, nie chcę powiedzieć kompromitujące, ale dziwnie wygląda nasz system prawny z takimi lukami, ale też może mieć pewnie jakieś konsekwencje w życiu praktycznym.

Wniosek jest oczywisty, że należy Prawo pocztowe poprawić. Autor petycji proponuje zresztą konkretne zapisy. Myślę, że nie pozostaje nam nic innego, jak podjąć rękawicę i podjąć inicjatywę ustawodawczą w tej kwestii. Zresztą potwierdza to również opinia Biura Analiz Sejmowych, która także podkreśla, że propozycje zgłoszone przez wnioskodawcę są dobre, warte rozważenia, mogą być podstawą pracy nad inicjatywą ustawodawczą naszej Komisji.

**Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO):**

Dziękuję bardzo. Przedstawiciele Departamentu Poczty, tak? Proszę bardzo.

**Zastępca dyrektora Departamentu Poczty Ministerstwa Infrastruktury Łukasz Jasiński:**

Dzień dobry. Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, szanowni państwo, nazywam się Łukasz Jasiński, jestem zastępcą dyrektora Departamentu Poczty w Ministerstwie Infrastruktury. Ministerstwo Infrastruktury oczywiście stoi na stanowisku, że postulowane zmiany są uzasadnione, usuną one problem odesłania do uchylonych artykułów 183 i 184 Kodeksu cywilnego, które odnoszą się do postępowania z rzeczami znalezionymi.

Usłyszałem, że państwo planują, żeby to zrobić inicjatywą z państwa strony. Natomiast oczywiście możemy te zmiany włączyć, ponieważ rozpoczęliśmy prowadzenie prac nad nowelizacją ustawy pocztowej, będziemy wdrażać przepisy wspólnotowe o transgranicznym doręczaniu paczek i możemy tę zmianę włączyć do tych prac. Natomiast wdrożenie to jest przewidywane dopiero na październik, listopad przyszłego roku, więc tu mówimy o jednym roku.

Według nas te zmiany są uzasadnione. Dziękuję bardzo.

**Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO):**

Dziękuję. Czyli jest zgoda co do istoty. Natomiast państwo mówią o perspektywie jednego roku. Panie pośle, pana rekomendacja.

**Poseł Jacek Świat (PiS):**

Nowa informacja, myślę, że perspektywa roku nie jest specjalnie odległa. Nasza inicjatywa też musiałaby potrwać parę miesięcy.

**Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO):**

Proponowałbym jednak podjąć tę inicjatywę.

**Poseł Jacek Świat (PiS):**

Myślę, że w tej chwili pójdziemy śladem, który już przeszliśmy kilkakrotnie i będziemy przechodzić też na następnej sesji Sejmu. Mianowicie, że jak złożymy inicjatywę i ona ewentualnie będzie równoległa, i jeżeli one się zbiegną w czasie, to po prostu mogą być rozpatrywane równoległe i po prostu być połączone. Jednak jeżeli będziemy znacznie szybsi od ministerstwa, to po prostu ją wprowadzimy, bo nie jest dobrze, kiedy takie błędy prawne funkcjonują.

**Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO):**

Błędy oczywiście i proste do wyeliminowania.

**Poseł Jacek Świat (PiS):**

Tak.

**Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO):**

Dlatego myślę, że nie ma co tego odkładać. Zatem jest rekomendacja, aby Komisja wystąpiła z inicjatywą ustawodawczą w tym zakresie. Czy jest sprzeciw wobec takiej rekomendacji? Nie słyszę. Zatem podjęliśmy taką decyzję.

Szanowni państwo, na tym wyczerpaliśmy porządek tego posiedzenia. Przypominam, że o godz. 15.00 mamy kolejne posiedzenie. Zamykam obecne posiedzenie i do zobaczenia wkrótce. Dziękuję.